

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

9 februari 2006

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met de overeenkomst
tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie
en de regering van de republiek Azerbeidzjan
inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen,
ondertekend in Brussel op 18 mei 2004**

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN

ALGEMENE BESPREKING

1. Betekenis van de overeenkomst

Doel van de overeenkomst

Over het algemeen staat de Vlaamse Regering positief ten opzichte van het sluiten van internationale investeringsakkoorden, die van belang zijn voor Vlaamse investeerders in het buitenland. Hoewel buitenlandse investeringen al beschermd worden door nationale wetgevingen, biedt een bilateraal verdrag bijkomende waarborgen wegens de voorrang van het internationaal recht op het interne recht van een staat.

De doelstelling van een dergelijke overeenkomst is, naast het aanmoedigen van investeringen, het bieden van een garantie voor een maximale bescherming van de investeerder, zoals de waarborgen voor een billijke en rechtvaardige behandeling van de investering, de clause van de meest begunstigde natie om discriminatie te voorkomen, een vergoedingsplicht bij onteigenende maatregelen en de vrije overmaking van inkomsten. Bovendien creëert zo'n overeenkomst een eigen juridisch kader waarin investeringsgeschillen kunnen geregeld worden en waarbij de investeerder een beroep kan doen op internationale arbitrage.

De overeenkomst vormt een gemengd verdrag

Dergelijke internationale overeenkomsten ten gunste van investeringen in het buitenland zijn verdragen in de zin van het volkenrecht of het internationaal publiek recht. Het zijn juridisch bindende en afdwingbare akten, onderschreven door volkenrechtelijke rechtspersonen, in casu drie onafhankelijke en soevereine staten en drie deelstaten met een grondwettelijk toegekende bevoegdheid om verdragen te sluiten. Die akten vormen de rechtsgrond voor rechten en verplichtingen in hoofde van die zes overheden en rechtstreeks in hoofde van investeerders op elkaars grondgebied. Overeenkomstig artikel 167 van de Grondwet, worden alle verdragen gesloten door de daartoe bevoegde regeringen en aan hun parlementen ter instemming voorgelegd, vooraleer ze uitwerking kunnen hebben.

Het zogenaamde 'gemengde' karakter van de investeringsakkoorden die door de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) gesloten worden, werd op 4 mei 1994 vastgelegd in de Werkgroep 'Gemengde Verdragen' (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB). De ICBB heeft die beslissing op 31 mei 1994 bekrachtigd. Zowel de gewesten als de federale overheid worden namelijk in principe bevoegd geacht. Dergelijke overeenkomsten worden gemengde verdragen genoemd wegens de gezamenlijke bevoegdheidsuitoefening op het federale en het gefedereerde niveau.

De gewesten zijn immers bevoegd voor het economisch beleid, alsook voor het afzet- en uitvoerbeleid, overeenkomstig artikel 6, §1, VI, eerste lid, 1° en 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), zoals gewijzigd. De federale overheid blijft bevoegd inzake de verzekering van invoer-, uitvoer- en investeringsrisico's (art. 6, §1, VI, eerste lid 3°, BWHI), het handelsrecht, het vennootschapsrecht en de regelgeving voor de vestiging van bedrijven met uitzondering van die in de toeristische sector (art. 6, §1, VI, vijfde lid, 5° en 6°, BWHI).

Daarom bepaalt het eerste artikel van het bijgevoegde ontwerp van decreet dat het een gewestaangelegenheid betreft. Het tweede en laatste artikel houdt in dat het Vlaams Parlement zijn goedkeuring verleent aan de voorliggende overeenkomst, zodat ze in werking kan treden na de instemming van al de betrokken parlementen en na de ratificatie door de federale overheid en door het partnerland.

2. Schets van het partnerland

Institutionele en politieke gegevens

In november 1988 werd de noodtoestand uitgeroepen na massale demonstraties. Er groeide een nationalistisch Volksfront dat ook anticommunistisch was. De Communistische Partij (CP) moest versterkt worden en het Volksfront onderdrukt. Aanleidingen werden gevonden o.a. in de pogroms tegen de Armeniërs. Eind januari 1990 vielen de Sovjetroepen Bakoe binnen. De president werd afgezet en in december 1990 werden verkiezingen gehouden voor de Opperste Sovjet. De CP haalde 360 van de 400 zetels maar de partij werd beschuldigd van fraude.

Op 28 mei 1991 werd Azerbeidzjan onafhankelijk en op 8 juni 1992 vonden de eerste vrije verkiezingen plaats. Ze werden gewonnen door het pro-Turkse Volksfront van Aboelfaz Eltsjibej. Eltsjibej was tegen Azerbeidzjaans lidmaatschap van het Gemeenebest van Onafhankelijke Staten (GOS), hij wilde de banden met Turkije en de islam verstevigen, democratie, panturkisme en islam, maar geen dictatuur. Bovendien wilde hij naar een vrije markteconomie. Een jaar later werd Eltsjibej reeds afgezet en als president vervangen door Heydar Alijev.

In november 1995 vond een referendum over een nieuwe Grondwet plaats en hield Alijev (schijn)parlementsverkiezingen, waarbij de oppositie buitenspel gezet werd. In juli 1996 werden acht ministers ontslagen en ook de eerste minister stapte op. In de herfst van 1998 waren er opnieuw presidentsverkiezingen (met door Alijev gekozen tegenkandidaten). De president haalde 97% van de stemmen.

Alijev drukt elke oppositie met harde hand de kop in. Die oppositie bestaat uit kleine groepen zonder middelen om de partij-infrastructuur uit te bouwen en zonder invloed in de regio's. Ze is volledig gemarginaliseerd. Ze noemt de staat door en door corrupt.

Op 4 augustus 2003 duidde president Alijev zijn zoon Ilham aan als eerste minister. Twee weken voor de presidentsverkiezingen van oktober 2003, trok de president zijn kandidatuur in ten voordele van zijn zoon die met ruim 75% van de stemmen verkozen werd als kandidaat van de regerende Yeni Azerbaijan (Nieuw Azerbeidzjan). Zijn voornaamste tegenstander Isa Gambar van de oppositiepartij Moesavat moest zich tevreden stellen met ongeveer 14%. Volgens de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) waren die verkiezingen op zich goed georganiseerd maar beantwoordde het verkiezingsproces in zijn geheel op verschillende punten niet aan de internationale normen. Na de bekendmaking van de resultaten braken rellen uit waarbij minstens twee doden vielen. Met de overwinning van Ilham Alijev kwam de eerste politieke dynastie tot stand in een voormalige sovjetrepubliek. In december 2003 overleed Heydar Alijev op tachtigjarige leeftijd.

Begin maart 2005 werd de hoofdredacteur van het kritische weekblad Monitor doodgeschoten. De oppositie verdacht de overheid van betrokkenheid bij die moord. President Alijev noemde de moord een poging om het imago van het land te besmeuren.

Hij riep de oppositie op om de dood van de hoofdredacteur niet voor politieke doeleinden aan te wenden. Er waren massademonstraties en er ontstond een jongerenbeweging (Joch) naar het voorbeeld van soortgelijke bewegingen in Oekraïne (PORA), Servië (OTPOR), e.a.

In de aanloop naar de parlementsverkiezingen van 6 november 2005, werden enkele voormalige ministers en functionarissen aangehouden omdat zij betrokken zouden geweest zijn bij een poging tot staatsgreep. De YAP won de verkiezingen maar ze moest wel een aantal zetels inleveren. Hoewel de president beloofd had dat die verkiezingen vrij en eerlijk zouden verlopen, was er felle kritiek van o.a. de OVSE en de Europese Unie (EU). Er werden heel wat onregelmatigheden vastgesteld. Tienduizenden betogers trokken de straat op om nieuwe verkiezingen en het aftreden van president Alijev te eisen.

De enclave Nagorny Karabach vormt een belangrijk knelpunt. In 1988 kwamen de Armeense inwoners in opstand tegen de Azeri's en wilden ze aansluiting bij Armenië. In 1991 riepen ze een eigen republiek uit die evenwel niet erkend werd. Op 8 mei 1992 werd een bestand gesloten tussen Armenië en Azerbeidzjan waarbij alle blokkades opgeheven werden en de bemiddeling van Iran aanvaard werd. In 1994 kwam een wapenstilstand tot stand. De oorlog eiste 40.000 slachtoffers en joeg 1,2 miljoen mensen op de vlucht. In augustus 1999 ontmoetten de presidenten van Azerbeidzjan en Armenië elkaar. Ze kwamen overeen om scenario's uit te werken voor een diplomatieke oplossing.

Azerbeidzjan is een seculiere staat (met een gematigd islamisme). De in 1995 via referendum goedgekeurde Grondwet geeft veel macht aan de president, die rechtstreeks verkozen wordt voor een ambtstermijn van vijf jaar. De president benoemt en ontslaat de ministers die alleen aan hem verantwoording beschuldigd zijn, hij kan wetten uitvaardigen en het parlement ontbinden en heeft het recht om kandidaten voor te stellen voor de benoeming als rechter. De wetgevende macht berust bij de Milli Majlis (Nationale Raad) die 125 leden telt die voor 5 jaar verkozen worden. Het hoogste uitvoerend orgaan is de Raad van Ministers. De president benoemt ook de bestuurders van de 78 districten. In 1999 vonden voor het eerst gemeenteraadsverkiezingen plaats. In 1992 veranderde het parlement de naam van de taal van de republiek van Azeri naar Turks.

Economische en sociale gegevens

Economisch is Azerbeidzjan minder ontwikkeld dan zijn buurlanden Armenië en Georgië. De overgang naar een markteconomie verliep niet pijnloos. Het land produceert vooral katoen, olie en gas. De olieboom komt niet aan de bevolking ten goede want de officiële werkloosheid bedraagt 40% maar ligt in werkelijkheid nog hoger. Kolchozen en fabrieken liggen stil. Bovendien schroefden oliemaatschappijen in 1999 hun activiteiten terug met als gevolg minder inkomsten en nood aan een lening bij het Internationaal Monetair Fonds (IMF). De meeste families overleven van geld dat familieleden in Rusland of Turkije sturen. Ook het groot aantal vluchtelingen zorgt voor economische moeilijkheden.

De Azerbeidzjaanse economie drijft op de olie die gewonnen wordt in de Kaspische Zee. De Verenigde Staten zien in de grote reserves een mogelijk alternatief voor de nog steeds toenemende afhankelijkheid van Arabische olie. Eind 1994 richtte president Clinton een speciale 'task force' op om toezicht te houden op de Amerikaanse belangen. Verscheidene waarnemers zeggen evenwel dat de Amerikaanse regering de cijfers over Centraal-Aziatische olierijkdommen opzettelijk opblaast om mogelijke onrust op de grondstoffenmarkten over de snel slinkende Amerikaanse reserves en de eenzijdige afhankelijkheid van Arabische olie af te wenden. Om het probleem van het transport van de olie op te lossen, werd een pijplijn aangelegd die vanuit Bakoe via de Georgische hoofdstad Tbilisi naar de Turkse haven Ceyhan loopt. De bouw van die zogenaamde BTC-pijplijn was fel omstreden o.m. wegens ecologische redenen. Op 25 mei 2005 vond de inhuldiging plaats. Wanneer de BTC-pijplijn eenmaal operationeel zal zijn, zullen dagelijks 1 miljoen vaten olie uit de olievelden van Azerbeidzjan en Kazachstan naar Ceyhan stromen. Politieke stabiliteit is dé voorwaarde voor het welslagen van het project.

Azerbeidzjan wil toetreden tot de Wereldhandelsorganisatie (WTO). De regering erkent dat de economie zich nog in een overgangsfase bevindt en dat de invloed van kleine en middelgrote ondernemingen nog te beperkt is. De investeringen in andere sectoren dan de oliesector en in de landbouw worden bemoeilijkt door het ontbreken van een wettelijk kader. Het gevaar bestaat dat de oliesector de ontwikkeling van andere sectoren zal bemoeilijken.

Sinds 1996 is privé-bezit van landbouwgrond toegelaten. De belangrijkste teelten zijn graan, katoenpluis,

aardappelen, groenten, druiven, fruit en thee. De veeteelt is vooral gericht op runderen, varkens, schapen en geiten. Een derde van de bevolking is werkzaam in de landbouw. Ook de industrie, en dan vooral de zware industrie, is erg belangrijk.

Op het vlak van buitenlandse handel is het aandeel van de voormalige Sovjetunie fel gedaald. De liberalisering van de buitenlandse handel, evenals de overeenkomst met de EU, hebben van Azerbeidzjan een interessante exportmarkt gemaakt. Azerbeidzjan heeft een negatieve handelsbalans door de toename van buitenlandse investeringen en een terugval van de uitvoer van olie. De uitvoer bestaat voor ruim 80% uit olie en olieproducten terwijl vooral machines, metalen, aardgas, minerale producten en voedingsmiddelen ingevoerd worden. De EU is de voornaamste handelspartner.

De EU is bereid veel geld te pompen in de modernisering van de transport- en communicatiemiddelen in de regio via het Traceca-project (Transport Corridor Europe Caucasus Central Asia). Ook de Verenigde Staten proberen de economische samenwerking in de regio te bevorderen via het Kaukasus Coöperatieforum. Rusland maakt zich zorgen over die westerse interesse.

Door de liberalisering van de meeste prijzen was de inflatie op jaarbasis in 1994 opgelopen tot 1664%. In 1995 werd een streng hervormingsprogramma gelanceerd. Daardoor werd het begrotingstekort fel teruggedrongen en werd de inflatie aan banden gelegd.

De nationale munt, de manat, verving in augustus 1992 de roebel. Twintig % van de lonen moest in manat betaald worden. De manat verdween al kort na zijn invoering van de markt maar werd in 1993 terug ingevoerd.

Azerbeidzjan heeft één van de meest uitgebreide sociale systemen met een gegarandeerd minimuminkomen, gratis gezondheidszorg en onderwijs, allerlei sociale voorzieningen (pensioen, ziekteverzekering, werkloosheidsvergoeding, enz.). Toch merkt de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO) op dat de regering in 2001 minder uitgaaf aan gezondheidszorg per persoon dan in 1998 terwijl het nationaal inkomen tijdens die periode met 10% steeg. De kloof tussen arm en rijk is groot. De hoofdstad Bakoe is een bruisende en welvarende stad maar in de rest van het land is weinig te merken van de olierijkdom. Zo leeft 40% van de bevolking onder de armoedegrens en is de werkloosheid zeer hoog. Veel Azeri's gaan daarom

in Rusland of Turkije werken. Corruptie en nepotisme zijn de belangrijkste redenen van de ongelijke verdeling van de rijkdommen.

Azerbeidzjan staat op de 101e plaats op de Human Development Index 2005 van de Verenigde Naties (VN).

Mensenrechten

In de Azerbeidzjaanse grondwet zijn omvangrijke bepalingen over de bescherming van de mensenrechten opgenomen. Het land is ook partij bij een groot aantal internationale verdragen. Zo werd op 15 april 2002 het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), bekrachtigd. De doodstraf werd in 1998 afgeschaft.

De censuur werd in 1998 afgeschaft. In 2002 werd een commissie opgericht die de media moet controleren op het publiceren van staatsgeheimen. Sinds de presidentsverkiezingen van 2003 voerde de overheid de druk op kritische journalisten op.

In december 2004 publiceerde het Europees Comité voor de Voorkoming van Folteringen (CPT) zijn eerste rapport over Azerbeidzjan. Uit dat rapport bleek dat gevangenen in politiecellen het gevaar liepen om slecht behandeld te worden. Het CPT beval een betere opleiding van politieofficieren aan.

In zijn rapport 2005 schrijft Amnesty International (AI) dat in april 2004 meer dan 100 politieke tegenstanders voor het gerecht gedaagd werden voor hun deelname aan protestacties na de verkiezingen van oktober 2003. Minstens 40 onder hen kregen gevangenisstraffen na rechtszaken die niet volgens de internationale normen verliepen. In de loop van 2004 werden in totaal een duizendtal gevangenen vrijgelaten. Een aantal werd door de Raad van Europa (RVE) als politiek gevangene beschouwd. De RVE had trouwens die voorwaarde gesteld voor de toetreding van Azerbeidzjan.

In de weken die voorafgingen aan de verkiezingen van 6 november 2005, probeerde president Alijev de oppositie monddood te maken met arrestaties, het neerslaan van betogingen en het zwart maken van zijn tegenstanders. Oppositieleider Gulijew van de Democratische Partij Azarlyk, die uit ballingschap wilde terugkeren, werd op verzoek van de Azerbei-

dzjaanse overheid in Oekraïne gearresteerd, maar enkele dagen later opnieuw vrijgelaten.

Buitenlands beleid

Door zijn strategische ligging is Azerbeidzjan zeer belangrijk. Het land wil zich profileren als de poort naar Centraal-Azië. President Heydar Alijev streefde naar een goede relatie met zijn buurlanden Rusland en Iran. Zijn zoon zet die politiek voort. Hij blijft ook trouw aan de Verenigde Staten o.a. door de deelname van zijn land aan de strijd tegen het terrorisme en door het sturen van troepen naar Irak.

Azerbeidzjan werd in april 1992 lid van de Wereldbank en het IMF. Het is lid van de VN, het Partnerschap voor de Vrede in het kader van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO), de OVSE en de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBWO). Op 25 januari 2001 werd Azerbeidzjan lid van de RVE. Eind november 2005 is het partij bij 48 conventies van de RVE. Elf conventies werden ondertekend, maar nog niet geratificeerd.

Op 25 juni 1992 ondertekende Azerbeidzjan met tien andere staten (Rusland, Oekraïne, Georgië, Armenië, Moldavië, Albanië, Roemenië, Bulgarije, Turkije en Griekenland) het 'Zwarte Zee Economisch Samenwerkingsovereenkomst'. Die organisatie is de voorbije jaren uitgegroeid tot meer dan een louter economische organisatie.

Met de EU werd op 22 april 1996 een partnerschap- en samenwerkingsakkoord ondertekend. In het kader van haar nabuurschapspolitiek wil de EU de banden aanhalen met landen uit haar onmiddellijke omgeving die niet in aanmerking komen voor toetreding tot de EU. Azerbeidzjan is één van die landen. De EU heeft ook een diplomatieke post geopend in de hoofdstad Bakoe.

Azerbeidzjan was de enige Centraal-Aziatische staat die nauwe banden had met Turkije. De culturele en economische banden zijn zeer intens. Met Armenië leeft Azerbeidzjan al eeuwen in onmin. Met Rusland, Iran en Turkmenistan heeft Azerbeidzjan samen met Kazachstan een meningsverschil over het statuut van de Kaspische Zee. De vraag is of de Kaspische Zee volkenrechtelijk een meer (rijkdommen ervan gemeenschappelijk bezit van de oeverstaten) is of een zee (economische zones voor de oeverstaten). Ze

verzetten zich tegen een verdeling van de Kaspische Zee met quota per land en willen de afbakening van zones.

Samenwerking met Vlaanderen en België

België heeft op 31 december 1991 de onafhankelijkheid van Azerbeidzjan erkend en op 20 februari 1992 diplomatieke betrekkingen aangeknoopt.

In 1998 organiseerde het toenmalige Export Vlaanderen een seminarie over ‘Exporteren naar Azerbeidzjan’ en was er een multisectorele zending naar Azerbeidzjan. Petrofina nam in mei 1997 een participatie in een contract met de staatsmaatschappij Socar en Elf en Total voor een olieveld in de Kaspische Zee. De Mechelse firma Pauwels kon mobiele elektrische onderstations voor de staatselektriciteitsmaatschappij leveren met 7,7 miljoen BEF steun van de Vlaamse Regering.

Buitenlandse handel tussen Vlaanderen en België en Azerbeidzjan

	Vlaamse uitvoer (in miljoen euro)	Belgische uitvoer (in miljoen euro)	Belgische invoer (in miljoen euro)
2000	4,5	7,7	0,4
2001	6,8	15,3	3,1
2002	7,1	11,1	2,5
2003	27,8	32,2	2,1
2004	16,9	43,9	0,4

Cijfers Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen en Nationale Bank van België

SPECIFIEKE BESPREKING VAN DE OVEREENKOMST MET AZERBEIDZJAN

1. Ontstaan van de overeenkomst

De voorbije dertig jaar sloot de BLEU verscheidene overeenkomsten met landen die geen lid zijn van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), om de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen te realiseren.

Het gemengd karakter van zulke BLEU-overeenkomsten, die de betrokkenheid van de federale overheid

en de drie gewesten impliceert, werd op 6 juli 1994 vastgelegd door de Interministeriële Conferentie voor het Buitenlands Beleid (ICBB).

In september 1997 werden in Bakoe onderhandelingen gehouden met het oog op het afsluiten van een overeenkomst tussen de BLEU en Azerbeidzjan inzake de wederzijdse bescherming en bevordering van de investeringen. Dat verdrag werd op 7 april 1998 in Brussel geparafeerd.

De ondertekening vond plaats in Brussel op 18 mei 2004.

2. Inhoud van de overeenkomst

De standaardtekst van de BLEU

De BLEU-standaardtekst bepaalt principieel dat elke overeenkomstsluitende partij eender welk soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met de nationaliteit van een andere overeenkomstsluitende partij op haar grondgebied toelaat (artikel 2 van de BLEU-tekst). Dit is de basis voor de bevordering van de investeringen. De bescherming vindt men terug in de artikelen 3 tot 6.

Artikel 3 bevat een bepaling van niet-discriminatie en van meest begunstigde natie. Het sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 4 verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationaal belang van de overeenkomstsluitende partij en dan op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoir is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding. Dezelfde principes gelden voor schade ingevolgd geweld.

Artikel 5 regelt de overmakingen van alle betalingen betreffende investeringen en lonen, waarbij de vrije transfer tussen de overeenkomstsluitende partijen met een eventuele vergunning als principe geldt.

Artikel 6 voorziet een subrogatie van een partij of een openbare instelling in de rechten en de vorderingen van investeerders met deze nationaliteit, indien

die partij of instelling schadevergoeding uitbetaald heeft aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. De andere betrokken partij kan dan aan de subrogerende verzekeraar de wettelijke of de contractuele verplichtingen van de investeerder opleggen.

In artikel 8 worden de bijzondere overeenkomsten die vroeger tussen een partij en een investeerder van een andere partij gesloten werden, bevestigd. De bepalingen ervan vullen de algemene draagwijdte van deze standaardovereenkomst aan. Met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten.

De artikelen 9 en 11 regelen respectievelijk de procedure voor geschillen over investeringen tussen een investeerder van een partij en een andere partij en die tussen partijen inzake de interpretatie en de toepassing van deze standaardovereenkomst.

Indien een minnelijke schikking onmogelijk blijkt te zijn, bepaalt artikel 9 dat door een arbitragerechtscollege een definitieve en bindende uitspraak over het geschil gedaan wordt. Geen enkele overeenkomstsluitende partij kan hierbij aanvoeren dat de investeerder vergoed wordt door een verzekering of garantie.

Artikel 11 bepaalt dat, na de mislukking van een minnelijke schikking via diplomatieke weg en via een gemengde commissie, een college van drie scheidsrechters aangesteld wordt. Elke partij duidt één scheidsrechter aan. Deze twee scheidsrechters duiden in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter is een onderdaan van een derde staat. Indien de scheidsrechters niet op deze wijze kunnen aangesteld worden, kan een partij dergelijk verzoek richten tot de voorzitter of ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn definitief en bindend.

Wat de bevordering van de investeringen betreft, kunnen nog de artikelen 7 en 10 vermeld worden, die de meest gunstige regels ervoor laten gelden. Artikel 7 bepaalt dit ten opzichte van de nationale wetgeving van de partijen en van de bestaande en toekomstige internationale of andere overeenkomsten tussen de partijen. Artikel 10 voorziet de clause van de meest begunstigde natie.

Artikel 12 stelt de investeringen die aan deze overeenkomst voorafgaan gelijk met die na de inwerkingtreding ervan. De vroegere investeringen worden eveneens beschermd.

Artikel 13 bepaalt de duur en de inwerkingtreding van deze overeenkomst. Een termijn van 10 jaar geldt, die zonder voorafgaande opzegging stilzwijgend verlengd wordt. De standaardovereenkomst treedt een maand na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging in werking.

Afwijkingen van de standaardtekst van de BLEU

De standaardtekst van de BLEU werd door de Azerbeidzjaanse partner bijna volledig aanvaard. Al de basisprincipes van de BLEU werden dus goedgekeurd en in de tekst van de overeenkomst opgenomen.

Er zijn slechts drie inhoudelijke verschillen met de BLEU-tekst te vermelden.

In artikel 1, §4, wordt bepaald dat het territoriale toepassingsgebied van de overeenkomst zich tevens uitstrekt over het zeegebied en het luchtruim van de overeenkomstsluitende partijen. Dit is van belang voor de exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen in de binnenwateren van Azerbeidzjan en in de Azerbeidzjaanse sector van de Kaspische Zee.

In artikel 9, §3, is het Arbitrage-instituut van de Kamer van Koophandel in Stockholm niet voorzien als arbitrage-organisme voor internationale arbitrage.

In artikel 11 over de regeling van geschillen tussen de overeenkomstsluitende partijen inzake interpretatie of toepassing is een §6 toegevoegd waarin geschillen die gerezen zijn vóór de inwerkingtreding van de overeenkomst, uitgesloten worden.

De onderhandelingen vonden plaats vóór de invoering van de milieu- en arbeidsclausules. Die clausules zijn dan ook niet in de overeenkomst opgenomen.

3. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

Tijdens zijn vergadering d.d. 11 mei 2005 sloot de SERV zich aan bij het voorstel van regeringsbeslissing.

4. Advies van de Raad van State

In zijn advies d.d. 13 oktober 2005 merkt de Raad van State op dat er sprake is van de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Azerbeidzjan. De Raad heeft in het verleden reeds opgemerkt dat geen verdragen kunnen gesloten worden met de regering van een partnerland. De opeenvolgende Vlaamse ministers en hun administraties hebben de federale overheid daar trouwens meermaals attent op gemaakt.

Ik deel de mening van de Raad van State en ik zal niet nalaten om de opmerking opnieuw onder de aandacht van de Federale Overheidsdienst (FOD) Buitenlandse Zaken te brengen.

Een tweede opmerking van de Raad van State geldt het voorleggen aan het Vlaams Parlement van de Engelse tekst. Alhoewel dat juridisch niet verplicht is, legt de Vlaamse Regering, naast de Nederlandse tekst, steeds de versie voor die in geval van geschillen over de interpretatie en de toepassing van de overeenkomst zal gehanteerd worden. In dit geval worden de Nederlandse en de Engelse tekst van de overeenkomst voorgelegd aan het Vlaams Parlement.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst
tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en
de regering van de republiek Azerbeidzjan
inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen,
ondertekend in Brussel op 18 mei 2004

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Azerbeidzjan inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 18 mei 2004, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Azerbeidzjan inzake de wederzijdse bevordering en

bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 18 mei 2004, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 13 januari 2006.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS
